

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0037/2011

11.2.2011

BETÆNKNING

om EU's strategi over for Iran
(2010/2050(INI))

Udenrigsudvalget

Ordfører: Bastiaan Belder

PR_INI

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	15

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om EU's strategi over for Iran (2010/2050(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Iran, herunder beslutningen af 8. september 2010 om menneskerettighedssituationen i Iran, navnlig sagerne om Sakineh Mohammadi Ashtiani og Zahra Bahrami¹, beslutningen af 10. februar 2010 om Iran² og beslutningen af 22. oktober 2009 om Iran³,
- der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2010 om verdensdagen mod dødsstraf⁴,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, konventionen om afskaffelse af alle former for racediskrimination og konventionen om barnets rettigheder – konventioner, som Iran har tilsluttet sig,
- der henviser til den fælles erklæring af 8. februar 2010 fra EU og USA, hvori de opfordrer den iranske regering til at opfylde sine menneskeretlige forpligtelser,
- der henviser til erklæringen af 24. september 2010 fra EU's højtstående repræsentant, Catherine Ashton (i det følgende benævnt "den højtstående repræsentant"), om de uhyrlige og uacceptable udtalelser, som Irans præsident, Mahmoud Ahmadinejad, fremsatte på FN's Generalforsamling,
- der henviser til EU's erklæring om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben, som blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde i Thessaloniki den 19. og 20. juni 2003, og EU's strategi af 10. december 2003 mod spredning af masseødelæggelsesvåben,
- der henviser til erklæringen af 23. september 2010 fra den højtstående repræsentants talsmand, som fordømmer bombeeksplosionerne i Mahabad i Iran,
- der henviser til rapporten om gennemførelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi med titlen "At skabe sikkerhed i en verden i forandring", der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 12. december 2008,
- der henviser til den højtstående repræsentants erklæring af 22. september 2010 på vegne af E3+3 om en snarlig forhandlingsbaseret løsning på det iranske atomspørgsmål,
- der henviser til den højtstående repræsentants erklæring af 12. august 2010 på EU's vegne om domfældelsen af de syv bahá'i-ledere,

---

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0310.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0016.

³ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0060.

⁴ Vedtagne tekster, P7_TA-PROV(2010)0351.

- der henviser til erklæringen af 16. juli 2010 fra den højtstående repræsentants talsmand, som fordømmer angrebene i Iran,
- der henviser til Rådets konklusioner af 22. marts 2010 om fri adgang til oplysninger i Iran,
- der henviser til den højtstående repræsentants erklæring af 6. juli 2010 om de nært forestående henrettelser i Iran,
- der henviser til den højtstående repræsentants erklæring af 12. juni 2010 på EU's vegne om den alvorligt forværrede menneskerettighedssituation i Iran efter præsidentvalget i juni 2009,
- der henviser til data fra Irans statistiske center, der viser, at ledighedsprocenten i landet i foråret 2010 steg til 14,6 %, og at det samlede antal ledige skønnes at ligge på over 3,5 millioner,
- der henviser til, at Iran er part i traktaten om ikke-spredning af kernevåben (NPT) og som sådan har frasagt sig muligheden for at erhverve kernevåben og er retligt forpligtet til at oplyse om alle sine nukleare aktiviteter, herunder nukleart materiale, og til at lade Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA) kontrollere disse aktiviteter,
- der henviser til IAEA's erklæring af 27. september 2005 om, at Iran har undladt at overholde sine forpligtelser i henhold til NPT,
- der henviser til, at FN's Sikkerhedsråd i seks på hinanden følgende resolutioner (1696, 1737, 1747, 1803, 1835 og 1929) har bekræftet, at berigelsen af uran skal suspenderes, ligesom Sikkerhedsrådet har stillet andre krav som en forudsætning for, at Irans rettigheder i henhold til NPT kan genetableres,
- der henviser til, at IAEA's generaldirektør, Yukiya Amano, i forbindelse med fremlæggelsen af kvartalsrapporten for IAEA's Styrelsesråd den 18. februar 2010 udtalte, at Iran ikke opfylder kravene i de relevante resolutioner fra IAEA's Styrelsesråd og FN's Sikkerhedsråd,
- der henviser til IAEA's forslag om en aftale om at levere kernebrændsel til forskningsreaktoren i Teheran i bytte for lavt beriget uran fra de iranske lagre og til det forslag, som den tyrkiske og den brasilianske regering står bag i et forsøg på at skabe tillid og åbne op for forhandlinger mellem Iran og E3+3 samt mellem Iran og Wien-Gruppen,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1929 (2010) om indførelse af nye restriktive foranstaltninger over for Iran i form af en fjerde runde sanktioner over for landet på grund af dets atomprogram,
- der henviser til Rådets konklusioner af 26. juli 2010 om Iran og dets vedtagelse af en række restriktive foranstaltninger, der skal iværksættes over for Iran på områderne handel, finansielle tjenester, energi og transport, og af en forordning om udvidelse af listen over enheder og enkeltpersoner, hvis aktiver skal indefrysnes,
- der henviser til de supplerende sanktioner over for Iran, som USA, Japan, Canada og

Australien har annonceret,

- der henviser til EU's årelange forpligtelse til at gøre en indsats for at nå frem til en diplomatisk løsning på det iranske atomspørgsmål,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A7-0037/2011),
- A. der henviser til, at Den Islamiske Republik Iran (i det følgende benævnt "Iran") står over for en række ledelsesmæssige udfordringer – lige fra magtkampe mellem konkurrerende fraktioner inden for landets herskende eliter til en lammende social og økonomisk misstemning, et problematisk regionalt sikkerhedsmiljø og en voksende utilfredshed i landets befolkning – som det iranske styre for en stor dels vedkommende selv har skabt,
- B. der henviser til, at den politiske udvikling i Iran siden det omstridte præsidentvalg i juni 2009 – hvor det er en udbredt opfattelse, at der blev praktiseret valgsvindel – har vist, at der i landet er et stort potentiale for demokratisk forandring på folkets initiativ og med landets dynamiske og aktive civilsamfund i spidsen; noterer sig, at de reformvenlige kræfter generelt er blevet identificeret med den grønne bevægelse, der blev dannet under massedemonstrationerne mod præsident Ahmadinejads genvalg,
- C. der henviser til, at Irans sikkerhedsstyrker – revolutionsgarden, Basij-militsen og politiet – har reageret med hårdhændet undertrykkelse og har foretaget vilkårlige anholdelser af tusindvis af fredelige demonstranter og systemkritikere, herunder studerende og akademikere, kvinderettighedsaktivister, fagforeningsmedlemmer, advokater, journalister, bloggere, gejstlige og fremtrædende menneskerettighedsforkæmpere, i et tydeligt forsøg på at skræmme kritikerne og nedkæmpe modstanden, og at domstolene har iscenesat skueprocesser med hundredvis af fremtrædende reformister og aktivister, hvoraf nogle er blevet idømt lange fængselsstraffe eller endda dødsstraf,
- D. der henviser til, at det fortsat er muligt ustraffet at krænke iranernes grundlæggende menneskerettigheder – retten til liv, ytrings- og foreningsfrihed og retten til ikke at blive udsat for vilkårlig anholdelse, frihedsberøvelse og tortur samt alle former for forskelsbehandling,
- E. der henviser til, at Iran er et af de lande i Mellemøsten, der har de bedste kabelforbindelser, således at Iran er verdens tredjestørste blogosfære efter USA og Kina; der henviser til, at det ikke er tilfældigt, at telekommunikation og internet regelmæssigt er blevet afbrudt siden valget i juni 2009,
- F. der henviser til, at Iran fortsat har dødsstraf og er et af de tre lande i verden, hvor der sker flest henrettelser; der henviser til, at Iran har rekorden for flest henrettelser af ungdomsforbrydere; der henviser til, at Iran fortsat anvender dødsstraf ved stening, hvilket er i strid med den anden valgfrie protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,
- G. der henviser til, at talrige iranere er blevet henrettet af politiske årsager, at utallige fortsat sidder fængslet, og at hundredvis er blevet tvunget til at flygte fra Iran af frygt for deres

liv og/eller tidsubegrænset tilbageholdelse, forhør og tortur,

- H. der henviser til, at menneskerettighedsorganer i Iran (f.eks. Den Islamiske Menneskerettighedskommission og Artikel 90-Kommissionen) er regeringens allierede og stort set uden betydning,
- I. der henviser til, at Irans atomprogram har en fortid med hemmeligholdelse, hvilket med tiden har nedbrudt troværdigheden af Irans påstande om, at programmet udelukkende skal anvendes til fredelige formål,
- J. der henviser til, at Iran stadig ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til alle relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd, navnlig den seneste resolution 1929 (2010), samt alle krav fra IAEA's Styrelsesråd, som fastslår, at agenturet skal have fuld og betingelsesløs adgang til alle lokaliteter, alt udstyr, alle personer og alle dokumenter, der ville gøre det muligt at foretage en grundig inspektion af formålet med Irans nukleare aktiviteter, og som ville give IAEA mulighed for at varetage sin opgave som nuklear vagthund,
- K. der henviser til, at visse af den iranske regerings politikker udgør en trussel mod stabilitet og fred i regionen; der henviser til, at især Israel og Golfregionen føler sig truet af Irans aggressive og målrettede retorik, videreførelsen af landets atomprogram og den iranske støtte til Hizbollah og Hamas; der henviser til den potentielle stabiliserende virkning, som Iran kunne få til gavn for hele regionen, hvis landet normaliserer sine internationale forbindelser, særlig med sine naboer, hvis det definitivt eliminerer bekymringerne med hensyn til det virkelige formål med dets atomprogram, og hvis det sikrer respekt for menneskerettighederne i Iran,
- L. der henviser til, at Iran har huset to generationer af afghanske flygtninge, som har modtaget basal hjælp i form af sundhedsydelse og uddannelse; der henviser til, at over en million registrerede afghanere i 2010 var bosat i Iran; der henviser til, at Iran kun har modtaget begrænset international støtte på dette område,
- M. der henviser til, at Iran hører blandt de tre lande i verden, der har de største kendte reserver af både olie og naturgas,
- N. der henviser til, at der har kunnet konstateres en markant intensivering i relationerne mellem Iran og Tyrkiet, og at Iran bruger sine statslige og ikke-statslige allierede Syrien, Hizbollah og Hamas samt Det Muslimske Broderskab til at destabilisere regionen,
- O. der henviser til, at artikel IV i NPT omhandler den umistelige ret, som tilkommer alle i traktaten deltagende stater, til uden forskelsbehandling og i overensstemmelse med artikel I og II i traktaten at udvikle forskning, fremstilling og anvendelse af atomenergi til fredelige formål,

Den indenrigspolitiske situation

- 1. noterer sig med bekymring den indenrigspolitiske situation, særlig hvad angår demokrati; noterer sig desuden, at det iranske folk og særlig den yngre generation har forventninger om demokratiske forandringer, og beklager dybt, at den iranske regering og det iranske parlament tilsyneladende er ude af stand til at imødekomme de iranske borgeres

berettigede krav; understreger, at den folkelige utilfredshed med den iranske regering, der følger af den alvorlige samfundsøkonomiske situation samt den manglende frihed og manglen på en grundlæggende respekt for den menneskelige værdighed i Iran, er den største udfordring for regimets overlevelse;

2. understreger, at demokratiske forandringer ikke kan påtvinges udefra, heller ikke med militære midler, men skal opnås gennem en fredelig demokratisk proces; udtrykker sin beundring for det mod, som udvises af de titusindvis af iranere, der fortsat sætter deres professionelle karrierer og liv på spil ved at kræve større frihed og flere demokratiske rettigheder i Den Islamiske Republik Iran;
3. påpeger, at selv om præsident Ahmadinejad i 2005 vandt valget med et program for social retfærdighed og økonomisk populisme, er Irans indenrigspolitiske problemer blevet yderligere forværret til trods for den positive udvikling i oliepriserne; beklager derfor, at præsident Ahmadinejad stræber efter at befæste sin politiske position på nationalt plan ved at tilslutte sig en radikal international dagsorden i forventning om, at en uforsonlig antivistlig og antiisraelsk holdning vil styrke Irans førerposition i den muslimske verden;
4. gør opmærksom på, at tidligere iranske massebevægelser har været baseret på en stræben efter såvel velfærd som frihed, og at disse løfter fra revolutionen i 1979 fortsat ikke er blevet indfriet; påpeger, at økonomiske mangler som inflation, korrupsion, høj arbejdsløshed, energimangel, en ineffektiv offentlig sektor og spild af offentlige midler er blevet drastisk forværret i de seneste år;
5. bemærker, at reformbevægelsen dækker et spektrum af forskellige intellektuelle tendenser og politiske dagsordener lige fra ønsket om gradvis at modernisere Irans statslige institutioner til målsætningen om gennemgribende forandringer af styret;
6. udtrykker sin solidaritet med de millioner af iranere, der er gået på gaderne efter præsidentvalget i juni 2009 i håbet om politisk forandring i Iran;
7. afviser på det kraftigste regimets stempling af demonstranter og modstandere efter valget i 2009 som "Allahs fjender" ("muharib"), som ifølge islam skal idømmes den hårdeste straf; konkluderer, at mens kritik af styret under shahens regeringstid blev betragtet som en lovovertrædelse, ligestilles det under det nuværende styre med en synd mod islam;
8. advarer om, at Den Islamiske Revolutionsgarde (IRGC) spiller en stadig mere fremtrædende rolle i det iranske samfund i militær, politisk og økonomisk henseende, således at det må befrygtes, at der vil ske en yderligere militarisering af statsapparatet; er dybt foruroliget over, at sådanne tendenser kan resultere i øget vold og undertrykkelse af politiske modstandere;
9. er alvorligt bekymret over, at studenterorganisationen Basij (SBO) spiller en fremtrædende rolle i det iranske samfund ved under central kontrol fra IRGC at kontrollere og undertrykke modstanden blandt studerende, og påpeger, at Irans studenterbevægelse har været en af de mest fremtrædende aktører i kampen for demokrati, frihed og retfærdighed;

Menneskerettigheder

10. opfordrer indtrængende Iran til at afskaffe alle former for diskrimination i landet; er bekymret over den diskrimination og den politiske og sociale undertrykkelse, som særlig kvinder udsættes for i Iran; opfordrer de iranske myndigheder til at holde op med at diskriminere mod personer på grund af deres seksuelle orientering; tager afstand fra den umenneskelige og middelalderlige praksis med at dømme folk til døden for påståede forseelser vedrørende deres valg af partner eller seksuelle adfærd;
11. er forfærdet over, at antallet af henrettelser i 2009 ifølge de årlige rapporter om dødsstraf i Iran lå på det højeste niveau i de seneste ti år, således at Iran var det land i verden, der havde det største antal henrettelser pr. indbygger; opfordrer Iran til at offentliggøre officielle statistikker vedrørende anvendelsen af dødsstraf; opfordrer Iran til definitivt at afskaffe dødsstraffen for lovovertrædelser, der begås, inden man fylder 18 år, og til at ændre lovgivningen i landet, som er i modstrid med de internationale menneskerettighedskonventioner, som Iran har ratificeret, herunder konventionen om barnets rettigheder og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder; opfordrer de iranske myndigheder til i overensstemmelse med FN's Generalforsamlings resolution 62/149 og 63/138 at indføre et moratorium for henrettelser, indtil dødsstraffen er blevet afskaffet; understreger, at EU's institutioner i denne forbindelse skal lægge konstant pres på Iran;
12. tager på det kraftigste afstand fra henrettelsen af den nederlandsk-iranske statsborger Zahra Bahrami i Teheran den 29. januar 2011; er forfærdet over, at de iranske myndigheder forhindrede konsulatet i at tage kontakt til Zahra Bahrami og ikke sikrede en gennemsigtig og retfærdig rettergang;
13. noterer sig de iranske myndigheders påstand om, at de er imod racediskrimination, men understreger, at de etniske minoriteter i Iran klager over den økonomiske underudvikling i de provinser, hvor de er i flertal; fordømmer de mange terrorangreb, som Jundallah har foretaget i Sistan og Baluchistan siden sin oprettelse i 2003; beder samtidig om konkret dokumentation for den officielle iranske påstand om, at Jundallah støttes af den amerikanske og britiske efterretningstjeneste;
14. udtrykker sin store bestyrtelse over, at Iran sammen med Afghanistan, Somalia, Saudi-Arabien, Sudan og Nigeria fortsat er et af de få lande, der stadig praktiserer stening; opfordrer det iranske parlament til at vedtage lovgivning, som forbyder denne grusomme og umenneskelige form for straf;
15. opfordrer indtrængende de iranske myndigheder til både i lovgivningen og i praksis at afskaffe alle former for tortur og andre grusomme, umenneskelige eller nedværdigende former for behandling eller straf og til at sikre retfærdig rettergang og fjerne straffriheden for brug på menneskerettighederne; opfordrer det iranske parlament og de iranske domstole til at afskaffe grusomme og umenneskelige former for straf såsom amputering af lemmer, stening og piskning, som er i strid med Irans internationale forpligtelser; afviser på det kraftigste de iranske retsmyndigheders opfattelse af, at disse former for straf har en kulturel berettigelse;
16. henviser endnu en gang til det udbredte slagord "Hvor er min stemme?", som iranske demonstranter med god grund råbte, da de gik på gaden den 13. juni 2009 for at give

udtryk for deres overbevisning om, at den foregående dags valg handlinger havde været præget af omfattende svindel, og påpeger, at dette vil forblive en plet på præsident Ahmadinejads anden valgperiode;

17. er forfærdet over, at sikkerhedsstyrkerne fra om natten den 15. juni 2009 og fremover anså det for acceptabelt at skyde direkte ind i demonstrerende menneskemængder, således som det fremgår af de foreliggende videooptagelser; er meget bekymret over den skærpede undertrykkelse et år efter folkeopstanden i Iran, herunder forlydender om vilkårlige anholdelser, tortur, mishandling og henrettelse af politiske systemkritikere; fordømmer den iranske regerings indsats for at bringe al politisk modstand til tavshed og for at undgå al international granskning af de lovovertrædelser, der fandt sted i forbindelse med urolighederne efter valget; henstiller indtrængende til EU-institutionerne om at forelægge de iranske myndigheder en detaljeret oversigt over alle kendte episoder/voldshandlinger mod civile iranere efter valget og forlange, at der foretages en uafhængig international undersøgelse, hvis konklusioner bør offentliggøres;
18. opfordrer de iranske myndigheder til omgående at løslade alle personer, der tilbageholdes for på en fredelig måde at udøve deres ret til ytringsfrihed samt forenings- og forsamlingsfrihed, og til at efterforske og retsforfølge statslige embedsmænd og medlemmer af sikkerhedsstyrkerne for drab, mishandling og tortur af familiemedlemmer til systemkritikere, demonstranter og frihedsberøvede;
19. insisterer på, at den højtstående repræsentant i forbindelse med eventuelle fremtidige forhandlinger med Iran bør prioritere menneskerettighedssituationen i landet højt; opfordrer Kommissionen til at anvende alle de instrumenter, den har til rådighed, for at beskytte og fremme menneskerettighederne i Iran; opfordrer indtrængende Kommissionen til navnlig at udtænke yderligere foranstaltninger inden for rammerne af Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder for aktivt at beskytte menneskerettighedsforkæmpere; understreger, at det er særlig vigtigt at fremme beskyttelsen af menneskerettighedsforkæmpere og at skabe adgang til organisatoriske ressourcer og kommunikationsplatforme; ansporer medlemstaterne til at støtte det europæiske "Shelter City"-program samt programmer til udvikling af foranstaltninger mod teknologi til overvågning af medier;
20. beklager dybt, at iranske ægtemænd kan påberåbe sig, at deres udenomsægteskabelige forhold faktisk er lovlige midlertidige ægteskaber, hvorimod gifte kvinder, der anklages for utroskab, ikke kan undgå straf på denne måde; beklager ligeledes, at en dommer i henhold til artikel 105 i Den Islamiske Republiks straffelov kan dømme en person, der er tiltalt for utroskab, til stening udelukkende på grundlag af sin "viden", og at Iran forsøger at begrænse det internationale samfunds kendskab til styrets brutalitet ved ikke offentligt at bekendtgøre domme om stening;
21. fordømmer de iranske myndigheders systematiske chikane mod arbejderaktivister som værende i strid med de løfter om at respektere indbyggernes sociale og økonomiske rettigheder og ytringsfrihed, som Iran har aflagt i forbindelse med FN's universelle regelmæssige gennemgang ("Universal Periodic Review"); opfordrer indtrængende de iranske myndigheder til at løslade alle anholdte arbejderaktivister og respektere fagforeningsaktivisters og læreres ret til at deltage i arbejdernes internationale kampdag

(1. maj) og lærernes nationale kampdag (2. maj); opfordrer den iranske regering til at respektere arbejdernes grundlæggende rettigheder som fastsat i de internationale arbejdsstandarder;

22. fordømmer kampagnen med afskedigelser af fremtrædende universitetsprofessorer af politiske grunde som et uacceptabelt angreb mod deres menneskerettigheder og akademiske frihed; mener, at disse politikker vil øge politiseringen og nedbrydningen af de iranske universiteter, som længe har været en kilde til national stolthed og et forbillede for videnskabsfolk verden over; opfordrer de iranske myndigheder til omgående at handle for at genoprette den akademiske frihed i landet;
23. beklager, at medlemmer af religiøse mindretal i modstrid med forfatningen må finde sig i at blive diskrimineret på bolig- og uddannelsesområdet samt med hensyn til regulære job, hvilket får unge medlemmer af disse mindretal til at vælge at udvandre; fordømmer i særdeleshed den systematiske forfølgelse af bahá'i-samfundet, bølgen af anholdelser af kristne i 2009 og chikaneringen af religiøse systemkritikere samt sufi- og sunnimuslimer; gentager sin opfordring om løsladelse af de syv bahá'i-ledere og opfordrer det iranske parlament til at ændre den iranske lovgivning for at sikre, at alle tilhængere af forskellige trosretninger i Iran, uanset om disse trosretninger er anerkendt i forfatningen, kan følge deres overbevisning uden forfølgelse og være sikret lige rettigheder i lovgivningen og i praksis;
24. noterer sig, at de iranske ngo'ers position er blevet betydeligt forværret efter de protester, der fulgte i kølvandet på det kontroversielle præsidentvalg den 12. juni 2009; kritiserer på det kraftigste, at alle internationale kontakter og al finansiell støtte til ngo'er i Iran systematisk udnyttes af myndighederne i et forsøg på at bringe disse organisationer og deres arbejde i miskredit;
25. udtrykker sin alvorlige bekymring over de talrige henrettelser af mindreårige og de offentlige stening af kvinder, der finder sted hvert år trods internationale appeller om at overholde menneskerettighedsstandarderne;
26. slår til lyd for, at der genetableres et FN-mandat til en særlig rapportør, som skal undersøge krænkelse af menneskerettighederne og forsøge at sikre, at personer, som begår brud på menneskerettighederne i Iran, drages til ansvar; henstiller indtrængende til de iranske myndigheder om at reagere positivt på de anmodninger om tilladelse til at aflægge officielle besøg i Iran, som flere af FN's særlige rapportører (f.eks. på områderne udenretlige, summariske og vilkårlige henrettelser, tortur, religions- og trosfrihed og uafhængige dommere og advokater) har rettet til dem;
27. beklager dybt, at situationen for advokater i Iran i strid med FN's grundprincipper om advokaters rolle er blevet betydeligt forværret siden præsidentvalget i juni 2009, eftersom de iranske myndigheder griber til undertrykkende metoder (f.eks. anholdelser, fratagelse af beskikkelse, brud på ytringsfriheden, uretmæssige skatteundersøgelser og andre former for økonomisk pres) for at forhindre advokaterne i frit at praktisere deres profession;
28. beklager, at situationen for menneskerettighedsforkæmpere, herunder menneskerettighedsadvokater og kvinderettighedsforkæmpere, som er særligt udsatte, forværres; er dybt bekymret over, at menneskerettighedsforkæmpere har været udsat for

forskellige angreb og for en uretfærdig rettergang og afholdes fra at udøve deres forfatningsmæssige rettigheder; opfordrer til omgående løsladelse af alle de menneskerettighedsforkæmpere og samvittighedsfanger, der fortsat er fængslet;

29. opfordrer Den Islamiske Republik Iran til at undertegne, ratificere og gennemføre FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW);
30. støtter kampagnen "One Million Signatures Demanding Changes to Discriminatory Laws", som har til formål at indsamle en million underskrifter som opbakning bag kravet om at få ændret de love, der diskriminerer mod kvinder i Iran; opfordrer indtrængende de iranske myndigheder til at standse chikane, herunder på retsligt niveau, af deltagerne i denne kampagne;
31. opfordrer indtrængende den iranske regering til at forbedre kvinders rettigheder som en anerkendelse af den centrale rolle, kvinder spiller i samfundet, og til at respektere Irans forpligtelser inden for rammerne af den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder; gentager sin opfordring til det iranske parlament om at vedtage lovgivning, der forbyder den grusomme og umenneskelige praksis med stening; opfordrer den højtstående repræsentant til at være særlig opmærksom på kvinders rettigheder i Iran og til at tage sagerne vedrørende Sakineh Mohammadi Ashtiani og Zahra Bahrami op med de iranske myndigheder;
32. understreger, at repræsentanter for EU-institutionerne bør skabe kontakter til repræsentanter fra et bredt spektrum af de iranske politiske og sociale organisationer, herunder fremtrædende iranske menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge støtten til græsrodsaktiviteter og mellemfolkelige kontakter;
33. fordømmer de iranske myndigheders undertrykkelse af de uafhængige medier, herunder censurvirkosomhed over for videomateriale og fotografisk materiale, som har til formål at begrænse adgangen til og den frie formidling af kommunikation og information; er yderst bekymret over, at den vilkårlige retspleje i Iran medfører en omfattende (selv)censur i medierne; henstiller indtrængende til officielle repræsentanter for EU og medlemsstaterne, at de minder Iran om landets internationale forpligtelse til at opretholde mediefriheden; opfordrer EU og medlemsstaterne til, når de mødes med deres iranske samtalepartnere, at insistere på genåbning af de mange dagblade, der er blevet tvangslukket i de seneste år, samt frigivelse af politiske fanger, og til i begge tilfælde at forelægge navnelister; fordømmer den iranske regerings praksis med at udvise udenlandske korrespondenter, herunder journalister fra større europæiske dagblade; bifalder lanceringen af en Euronews-tjeneste på farsi;
34. udtrykker bekymring over undertrykkelsen af kulturelle, musikalske og kunstneriske udtryksformer gennem censur og forbud samt undertrykkelsen af kunstnere, musikere, filminstruktører, forfattere og digtere;
35. opfordrer til at afskaffe straffriheden i Iran ved at indføre uafhængig domstolsprøvelse i Iran eller ved henvisning gennem FN's Sikkerhedsråd til institutioner, som opererer i henhold til folkeretten, såsom Den Internationale Straffedomstol;
36. glæder sig over de skridt, som flere medlemsstater har taget for at give beskyttelse til de

iranske menneskerettighedsforkæmpere, systemkritikere, journalister, studerende, kvinder, børn og kunstnere, som forfølges på grund af deres religiøse overbevisning, ytringer, seksuelle orientering eller andre aspekter af udøvelsen af deres menneskerettigheder;

Det nukleare dossier

37. gentager – uanset Irans ret til at udvikle atomkraft til fredelige formål i henhold til reglerne i ikke-spredningssystemet – at risikoen for spredning i forbindelse med Irans atomprogram fortsat er en kilde til alvorlig bekymring i EU og det internationale samfund, som det også er beskrevet meget tydeligt i mange resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd;
38. opfordrer de iranske myndigheder til at opfylde Irans forpligtelser i henhold til NPT; forlanger, at Teheran ratificerer og gennemfører tillægsprotokollen til overenskomsten vedrørende kontrolforanstaltninger; fordømmer, at Iran fortsat afslår at samarbejde fuldt ud med IAEA ved at obstruere for organisationens arbejde, nægte at give fuld og ubetinget adgang til landets vigtigste faciliteter og gøre indsigelse mod udnævnelsen af inspektører;
39. understreger desuden, at Iran ifølge en central grundsætning i NPT har ret til at berige uran til fredelige formål og til at modtage teknisk assistance med samme formål;
40. støtter Rådets tostrengede strategi, der tager sigte på at finde frem til en fredelig forhandlingsløsning på den fastlåste situation i forbindelse med atomproblematikken, og påskønner Rådets nylige afgørelse af 26. juli 2010, der har til formål at iværksætte nye og vidtrækkende, målrettede og uafhængige foranstaltninger over for Iran; beklager, at Iran ikke var indstillet på at acceptere de tilbud, der blev fremsat under den seneste P5+1-forhandlingsrunde med Iran i Istanbul, og beklager ligeledes det efterfølgende sammenbrud i disse forhandlinger; er imidlertid fortsat overbevist om, at EU bør udvikle en bredere Iran-strategi, der rækker ud over det nukleare spørgsmål og også omfatter menneskerettighedssituationen i Iran og landets regionale rolle;
41. minder om, at spørgsmålet om det iranske atomprogram skaber uenighed mellem Iran og hele FN og ikke blot mellem Iran og "Vesten";
42. bemærker, at yderligere sanktioner må være en logisk konsekvens af Irans manglende vilje til at samarbejde fuldt ud med IAEA; opfordrer den højtstående repræsentant og EU-medlemsstaterne til at vurdere alle mekanismer, der kan anvendes til at håndhæve EU's afgørelse – navnlig hvad angår eksportlicenser, told- og grænsekontrol, luftfragt og skibsfart – for at kunne forhindre Iran i at omgå sanktionerne og for at kunne foretage en realistisk vurdering af, hvorvidt sanktionerne giver de ønskede resultater; gentager sin opfattelse af, at sådanne foranstaltninger ikke bør få negativ indvirkning på befolkningen i almindelighed; glæder sig i denne forbindelse over USA's beslutning om at indføre målrettede sanktioner mod iranske embedsmænd, som vurderes at være ansvarlige for eller meddelagtige i alvorlige brud på menneskerettighederne i Iran siden det omstridte præsidentvalg i juni 2009; opfordrer Rådet til at vedtage lignende foranstaltninger;
43. mener, at der er behov for en fornyet indsats på verdensplan for at fjerne truslen fra atomvåben helt; glæder sig over præsident Obamas appel om atomvåbenedrustning, og opfordrer den højtstående repræsentant til at gøre dette emne til en af sine prioriteter, både i sit arbejde med medlemsstaterne og i sine kontakter med regeringerne i Mellemøsten og

Asien;

44. opfordrer Kommissionen, Rådet og EU-medlemsstaterne til at vurdere handelsforbindelserne med Iran – ud over sanktionerne – med det formål at begrænse omfanget af menneskerettighedskrænkelser, der skyldes eksport til Iran af teknologier, der er udviklet efter europæiske standarder, herunder mobiltelefoner, kommunikationsnetværk, teknologier (med dobbelt anvendelse), overvågningsteknologier og software til scanning og censur af internettet samt dataminering, bl.a. af personoplysninger; anmoder Kommissionen om at forelægge et forslag til forordning om et nyt licenssystem, hvis denne gennemgang viser, at der er behov for lovgivning;
45. opfordrer Kommissionen og Rådet til at træffe omgående foranstaltninger til at forbyde EU-virksomheders eksport af overvågningsteknologi (særligt overvågningscentre) til Iran;
46. opfordrer Det Europæiske Råd til at udvide listen over iranske personer med forbindelse til Irans atomprogram og ballistiske program samt landets indkøbsnetværk; opfordrer de relevante myndigheder til at handle hurtigt for at fastfryse disse personers aktiver og forhindre dem i at komme ind på EU's område og anvende EU's jurisdiktioner til aktiviteter, der har forbindelse til disse programmer;
47. opfordrer den højtstående repræsentant til fortsat at sætte det iranske atomspørgsmål højt på dagsordenen og opfordrer Iran til at gå ind i seriøse forhandlinger med henblik på at nå frem til en omfattende og langsigtet afklaring af atomspørgsmålet;

Eksterne forbindelser

48. fordømmer i de skarpest mulige vendinger den iranske præsident Ahmadinejads erklærede ønske om at "udslette" Israel og hans antisemitiske retorik, særlig hans benægtelse af holocaust og hans underliggende dagsorden, der går ud på at benægte den israelske stats eksistensberettigelse; bekræfter sin fulde opbakning til Israels eksistens og en tostatsløsning for Palæstina;
49. henstiller til Rådet og Kommissionen at følge situationen i Golfregionen på nært hold og gøre deres yderste for at fremme fred og stabilitet i denne region;
50. anerkender Tyrkiets rolle som en indflydelsesrig regional aktør og bifalder Tyrkiets og Brasiliens fælles indsats for at tilvejebringe en forhandlingsløsning vedrørende det iranske atomspørgsmål; beklager imidlertid, at bestemmelserne i trepartsaftalen af 17. maj 2010 kun delvist opfylder IAEA's krav; opfordrer endvidere de tyrkiske myndigheder til at følge EU i holdningen til den nukleare trussel fra iransk side; opfordrer Tyrkiet til at medtage menneskerettighedssituationen i sin dialog med Iran;
51. understreger, at Rusland har været en af Irans største leverandører af moderne våben og beriget uran; glæder sig over Den Russiske Føderations beslutning i år om at indstille salget af S-300 til Iran samt den russiske støtte til FN's sanktioner mod Iran på grund af det iranske atomprogram; opfordrer indestændigt Rusland til at standse al spredning af våben og eksport af uran til Iran, således at effekten af sanktionerne mod Iran og opfyldelsen af NPT sikres;

52. opfordrer den højtstående repræsentant til at forbedre transatlantisk koordinering og komplementaritet med hensyn til Iran og til – hvad angår tiltag over for Iran – at rådføre sig med de permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd og alle relevante globale og regionale partnere, hos hvem situationen i Iran giver anledning til bekymring;
53. noterer sig, at både EU og Iran har interesse i at sikre fred og stabilitet i Afghanistan; glæder sig over, at Iran spiller en konstruktiv rolle ved at forbedre infrastrukturen og give nyt liv til økonomien samt ved at forebygge narkotikahandel fra Afghanistan; understreger dog, at varig fred og stabilitet i Afghanistan vil kræve, at alle nabolande afstår fra politisk indblanding i landet;
54. opfordrer den højtstående repræsentant til at åbne en EU-delegation i Teheran, nu hvor Tjenesten for EU's Optræden Udadtil har overtaget ansvaret for at repræsentere EU i tredjelande fra det roterende formandskab;
55. opfordrer Kommissionen og Rådet til at anspore Iran til at spille en konstruktiv rolle i forhold til den fremtidige udvikling af Afghanistan og understreger, at EU og Iran har fælles mål for så vidt angår stabiliteten i Afghanistan samt en effektiv bekæmpelse af opiumproduktion og narkotikahandel;
56. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, EU-medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Den Islamiske Republik Irans regering og parlament.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	1.2.2011
Resultat af den endelige afstemning	+: 62 -: 3 0: 2
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Gabriele Albertini, Pino Arlacchi, Dominique Baudis, Bastiaan Belder, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Ana Gomes, Takis Hadjigeorgiou, Heidi Hautala, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Barry Madlener, Kyriakos Mavronikolas, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, María Muñiz De Urquiza, Raimon Obiols, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Adrian Severin, Marek Siwiec, Hannes Swoboda, Charles Tannock, Johannes Cornelis van Baalen, Geoffrey Van Orden, Boris Zala
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Elena Băsescu, Emine Bozkurt, Véronique De Keyser, Andrew Duff, Kinga Gál, Elisabeth Jeggle, Evgeni Kirilov, Barbara Lochbihler, Nadezhda Neynsky, Doris Pack, Marietje Schaake, Helmut Scholz, György Schöpflin, Alf Svensson
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Marije Cornelissen, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Eleni Theocharous